

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 17. maj 2005

J.nr. 5162/

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved breve af 28. april 2005 udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 10, ad L 145.

Ad L 145 spørgsmål 10:

”Vil ministeren oplyse, hvilke nationale krav der kan stilles til detailhandlen vedrørende forbrugervenlig mærkning af fødevarer udover den mærkning, der sker med E-numre, samt oplyse i hvilket omfang det kræver dansk lovgivning?”

Svar:

Reglerne om mærkning af fødevarer er fastsat i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, med senere ændringer (mærkningsdirektivet). Der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv, hvilket betyder, at der som udgangspunkt ikke kan fastsættes strengere eller lempeligere regler på nationalt plan.

Det fremgår af art. 3 i mærkningsdirektivet, at krav til mærkning af levnedsmidler kun kan omfatte de obligatoriske oplysninger, der angives i art. 3, på de betingelser og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i art. 4-17.

Mærkningsdirektivet sonderer mellem horisontale mærkningsregler, der er mærkningsregler, der gælder for alle fødevarer, med mindre andet er fastsat i de vertikale mærkningsregler, og vertikale mærkningsregler, der er mærkningsregler for bestemte fødevarer eller for bestemte grupper af fødevarer.

I følge mærkningsdirektivets art. 4, kan der kun fastsættes skærpede nationale mærkningskrav indenfor de vertikale mærkningsregler.

Hvis der nationalt fastsættes sådanne skærpede mærkningskrav på områder, hvor der er fastsat EU-regler, skal disse krav godkendes i en forskriftprocedure, jf. art. 20. Hvis der nationalt fastsættes skærpede mærkningskrav på områder, hvor der ikke er fastsat EU-regler, skal der gives meddelelse til EU-Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Såfremt EU-Kommissionen eller en medlemsstat indenfor en frist på 3 måneder gør indsigelser, sendes den nationale regel enten i høring, eller Kommissionen kan vælge at sende den nationale regel til godkendelse i henhold til forskriftproceduren, jf. art. 20.

Det skal bemærkes, at medlemsstaterne ikke ved nationale regler kan forbyde handel med fødevarer, der er mærket i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, med mindre disse nationale regler er be-

grundet i beskyttelse af den offentlige sundhed, bedrageri eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

Der er således som udgangspunkt ikke mulighed for at stille nye nationale mærkningskrav, hverken generelle eller obligatoriske, til fødevarer. Nationale regler kan kun vedtages, hvis EU-Kommissionen eller de øvrige medlemslande godkender disse regler, og det kan kun ske på de ovennævnte områder. Herudover er der ved vedtagelsen af fællesskabsregler undertiden opnået enighed om, at medlemslande kan bibeholde bestemte strengere regler, der bestod på det tidspunkt, hvor der blev vedtaget fælles EU-regler.

Lars Barfoed

/Cammy Wong